

16.2.2017

Kehyksen kannanotto valtioneuvoston EU-vaikuttamisstrategiaan 2017

Kestävä kehitys ja Agenda 2030

YK:n kestävän kehityksen toimintaohjelman (Agenda 2030) hyväksyminen syyskuussa 2015 oli globaali merkkipaalu. Euroopan unioni osoitti johtajuutta neuvottelujen aikana ja profiloitui vahvana globaalina kestävän kehityksen edistäjänä. Viime vuoden jälkeen EU:n aktiivisuus on merkittävästi hiipunut, ja esimerkiksi Agenda 2030:n seurannasta vastaavan korkean tason poliittisen foorumin kokoukseen heinäkuussa 2016 osallistui kehityskomissaari Neven Mimica – ei komission ensimmäinen varapuheenjohtaja Frans Timmermans, jonka salkkuun kestävä kehitys kuuluu.

Kansalaisjärjestöjen lisäksi myös europarlamentaarikot ovat olleet huolissaan Agenda 2030:n toimeenpanosta EU:ssa. Euroopan parlamentti pyysi päätöslauselmassaan 12.5.2016 Euroopan komissiota laatimaan kestävän kehityksen strategian. Tähän pyyntöön komissio ei ole vielä vastannut. Komissio julkaisi 22. marraskuuta tiedonannon, jossa kartoitettiin EU:n olemassa olevia politiikkoja, jotka tukevat Agenda 2030:n toteuttamista.

Olemassa olevien toimien kartoittamisen on ensimmäinen askel pitkällä tiellä. EU tarvitsee laajempaan kartoitukseen pohjautuvan **kestävän kehityksen strategian**, joka tuo yhteen kestävän kehityksen kannalta olennaiset politiikanalat ja esittää kuinka EU aikoo täyttää ne aukot, joita nykyiset politiikat eivät kata. Strategian tulisi myös tukea EU-jäsenmaiden kansallista toimeenpanoa, seurantaa ja arviointia selkiyttämällä työnjakoa unionin ja jäsenmaiden välillä. Agenda 2030:n integroidun luonteen ja sektorien välisten ristikkäisvaikutusten takia on ensiarvoisen tärkeää, että eri politiikanalat tuodaan yhden, EU:n sisäisen ja ulkoisen toiminnan kattavan strategian alle.

Hallituksen tuoreessa Agenda 2030 -toimeenpanosuunnitelmassa mainitaan, että ”Suomelle on tärkeää, että EU:ssa luodaan pidemmän aikavälin strateginen linjaus ja suunnitelma kestävän kehityksen edistämiseksi yhteisön politiikoissa sekä EU:n sisällä että sen ulkosuhteissa.” Tätä viestiä olisi tärkeää viedä nyt painokkaasti eteenpäin neuvostossa. Olemmekin yllättyneitä, ettei Agenda 2030 näy kehityspolitiikkaa lukuun ottamatta valtioneuvoston EU-vaikuttamisstrategiassa lainkaan.

Toivomme, että:

- Neuvosto hyväksyy kesäkuussa päätelmät kestävästä kehityksestä ja Agenda 2030:n toimeenpanosta EU:ssa. **Päätelmissä tulee pyytää komissiota jatkamaan ja laajentamaan kartoitusta, laatimaan kokonaisvaltaisen kestävän kehityksen strategian, pystyttämään vankka seuranta- ja tilivelvollisuusjärjestelmä Suomen mallia hyödyntäen sekä vahvistamaan kestävästä kehityksestä tukevaa politiikkajohdonmukaisuutta.**

Sääntelyn toimivuuden parantaminen

Pidämme myönteisenä, että valtioneuvosto haluaa tukea EU-sääntelyn toimivuuden parantamista. Erityisesti EU-lainsäädösvalmistelun avoimuuden, seurattavuuden ja hyväksyttävyyden kehittäminen sekä sidosryhmäkuulemisten parantaminen ja palautteen antamisen helpottaminen ovat askeleita oikeaan suuntaan. Hyvä esimerkki komission aloitteellisuudesta on myös marraskuussa julkaistussa kestävän kehityksen tiedonannossa ehdotettu alusta monitoimijayhteistyön ja osallistumisen parantamiseksi (*multi-stakeholder forum*).

Paremmen sääntelyn ja komission aloitteiden vähentämistavoitteiden tulisi johtaa vaikutusarviointien tehokkaampaan ja perusteellisempaan käyttöön. Pidämme erittäin tervetulleena, että Suomi vaikuttaa vaikutusarviointeja koskevien velvoitteiden toteutumiseen. Tanskalaisen sisarjärjestömme vuonna 2016 tekemän **tutkimuksen mukaan vain 19 % vuosien 2009 ja 2015 välillä tehdyistä vaikutusarvioinneista täytti niille asetetun velvoitteen arvioida mahdollisia vaikutuksia kehitysmaihin**. Sopimus Euroopan unionin toiminnasta edellyttää, että EU ottaa kehityspolitiikkansa tavoitteet huomioon kaikissa politiikoissa, joilla on todennäköisiä vaikutuksia kehitysmaihin. Vuosina 2009-2015 tällaisista politiikoista tehtiin 217 vaikutusarviointia, ja niistä vain 41 käsitteli vaikutuksia kehitysmaihin.

Suosittellemme, että:

- Suomi pitää huolen siitä, että EU:n kaikki relevantit vaikutusarvioinnit noudattavat niille annettuja velvoitteita ja tarkastelevat vaikutuksia kehitysmaihin ja kestävään kehitykseen.

Muuttoliike

Agenda 2030 tunnustaa ihmisten liikkumisen myönteisen vaikutuksen kestäväälle kehitykselle. Euroopassa ihmisten liikkumiseen ja maahanmuuttoon suhtaudutaan tällä hetkellä kuitenkin pääosin kielteisesti ja unionin viimeaikaiset toimet muuttoliiketilanteen ratkaisemiseksi ovat sotineet sen omaa arvopohjaa vastaan. Tämä on entisestään ruokkinut pelon ilmapiiriä Euroopassa. Ihmisten liikkumisen positiiviset yhteiskunnalliset vaikutukset ovat häviämässä poliittisesta keskustelusta. EU:n tulee siksi painottaa muuttoliikkeen kehitysulottuvuutta ja turvata ihmisoikeuksien toteutuminen eikä ulkoistaa rajavalvontaansa valtioille, jotka rikkovat ihmisoikeuksia.

Valtioneuvoston EU-vaikuttamisstrategiassa todetaan **EU-Turkki-yhteistyöstä**, että se on tuottanut huomattavia tuloksia huolimatta eräiden linjausten toimeenpanon hankaluudesta. Todellisuudessa laitton maahanmuutto on suuntautunut vain entistä vaarallisimmille reiteille Turkki-reitin sulkeuduttua. Lisäksi järjestöt ovat vakavasti kritisoineet Turkin kykyä suojella pakolaisia ja tarjota heille ihmisoikeuksia kunnioittavia ratkaisuja. EU:n tulisi kunnioittaa pakolaisten oikeutta hakea turvaa Euroopasta ja hakea kestäviä ratkaisuja sen sijaan, että muuttoliike ulkoistetaan naapurimaan ratkaistavaksi.

Strategiassa todetaan myös, että *"[t]yötä maakohtaisten kumppanuussopimusten laatimiseksi ja toimeenpanemiseksi tulee jatkaa huomioiden sekä positiivisten että negatiivisten kannustimien merkitys kumppanuusmaiden yhteistyöhalukkuuden*

vahvistamiseksi.” **EU:n kumppanuuskehys kolmansien maiden kanssa** ohjaa EU:n kehitysyhteistyövaroja kumppanimaiden rajavalvontaan ja asettaa rajavalvonnassa onnistumisen kehitysyhteistyön ehdoksi. Tämä rikkoo kansainvälisesti sovittuja avun tulokellisuuden periaatteita, asettaa ihmisoikeudet ja ihmisten turvallisuuden vaakalaudalle ja mitä todennäköisimmin epäonnistuu tavoitteessaan estää ihmisten hakeutumista Eurooppaan. Päinvastoin se ohjaa konflikteja pakenevia ihmisiä käyttämään entistä vaarallisempia reittejä ja turvautumaan ihmissalakuljetukseen, jota EU nimenomaan yrittää torjua.

Strategian mukaan Suomen tavoitteena on myös aloittaa kumppanuussopimusneuvottelut Afganistanin, Irakin ja Somalian kanssa, mitä pidämme huolestuttavana. **EU ja Afganistan sopivat** lokakuussa 2016 Brysselissä järjestetyn Afganistan-huippukokouksen alla EU:n tuesta kielteisen turvapaikkapäätöksen saaneiden afganistanilaisten palauttamiseksi. Sopimuksen allekirjoittamista käytettiin ehtona huippukokouksen järjestämiseksi. YK:n maan sisäisistä pakolaisista vastaava erityisraportoija Chaloka Beyani on hiljattain varoittanut EU:n suunnitelmien lisäävän epävakautta Afganistanissa.

EU:n suunnittelema Euroopan **ulkoisen investointisuunnitelma** julkistettiin alun perin osana yllämainittua EU:n uutta kumppanuuskehystä. Investointisuunnitelman tarkoituksena on kuitenkin tukea kumppanimaiden pitkän aikavälin kestävästä kehityksestä, ei auttaa EU:ta sen oman lyhyen aikavälin sisäisen kriisin ratkaisussa. Kestävä kehitys vastaa pakotetun muuttoliikkeen juurisyihin ja vähentää pitkällä aikavälillä ihmisten tarvetta etsiä suojaa ja turvapaikkaa. Tämä on kuitenkin tärkeää pitää erillään muun muassa tehostetusta rajavalvonnasta ja investointisuunnitelma pitää sen takia irrottaa kumppanuuskehystä. Pidämme yksityisen sektorin investointeja kestävässä kehityksessä myönteisenä kehityksenä, mutta suhtaudumme epäilevästi yritysten mahdollisuuksiin investoida maihin, joissa on todella epävakaa olosuhteet. Tulee ottaa myös huomioon, ettei yrityksiä sido samat ihmisoikeussäädökset kuin valtioita.

Suosittelimme, että

- **EU käyttää kehitysyhteistyötä ja sillä rahoitettavaa ulkoista investointiohjelmaa** unionin perussopimuksissa määriteltyihin tarkoituksiin, eli **köyhyyden vähentämiseen sekä ihmisoikeuksien edistämiseen ja kestävästä kehityksen tukemiseen** kehitysmaissa.
- **EU varmistaa, että sen kumppanimaiden kanssa solmimat muuttoliikettä koskevat sopimukset pitävät kiinni ihmisoikeuksista.** Ihmisoikeuksista ja ihmisten turvallisuudesta on huolehdittava myös kansainvälisten standardien perusteella kielteisen turvapaikkapäätöksen saaneiden palauttamisessa.

Verotus

On hyvä, että hallitus nostaa vaikuttamisstrategiaan Suomen osallistumisen veronkierron vastaisiin toimiin sekä verotuksen läpinäkyvyyden parantamisen. EU:lla on suurena talousalueena ja lukuisien kansainvälisten yritysten kotipaikkana tärkeä rooli aggressiiviseen verosuunnitteluun puuttumisessa ja globaalien verovastuullisuuden vahvistamisessa.

Veroviranomaisten tiedonsaantioikeuden kehittäminen sekä veronkierron ja aggressiivisen verosuunnittelun mahdollisuuksiin ja valtioiden välisen verokilpailun poistaminen ovat tärkeitä ja kannatettavia tavoitteita.

On tärkeää, että näitä strategiassa mainittuja tavoitteita myös edistetään konkreettisesti.

Suosittellemme että:

- Strategiassa mainitun verotuksen läpinäkyvyyden parantamiseksi **Suomi edistää kaikkien maiden osalta eriteltyä julkista maakohtaista veroraportointivelvollisuutta monikansallisille suuryrityksille**. Asiaa käsitellään EU:ssa parhaillaan, mutta komission esitys on puutteellinen sekä verovälttelyn torjumisen että kehitysvaikutusten näkökulmasta.
- Hallitus on esittänyt, että Suomeen perustettavasta edunsaajarekisteristä tulee julkinen, jolloin tiedot yritysten tosiasiallista edunsaajista ovat kaikkien saatavilla. **On tärkeää, että Suomi edistää julkisia edunsaajarekistereitä myös EU-tasolla**. Asia on parhaillaan esillä neljännen rahanpesudirektiivin päivityksen yhteydessä.
- Strategiassa mainittujen avointen ja ajankohtaisten EU-asioiden osalta **Suomen tulee varmistaa, että ns. ”musta lista”, eli yhteinen strategia suhteessa kolmansiin maihin, kohtelee maita tasapuolisesti ja että prosessi sen muodostamiseksi on avoin**.
- CCCTB:n osalta Suomen tulee pyrkiä yhteisöveropohjien yhdistämiseen ja minimiyhteisöverokannasta sopimiseen EU:ssa.

Ilmasto ja energia

EU:lla on tärkeä rooli ilmastopolitiikan globaalina edelläkävijänä ja esimerkkinä. Hallitus linjaa aivan oikein, että Suomen tulee vaikuttaa siihen, että Pariisin sopimuksen voimaansaattaminen ja sen toimeenpano etenevät nopeasti sekä EU:ssa että YK:n ilmastopoliittisten puitteissa. On myös tärkeää hyödyntää EU:n energia- ja ilmastodiplomatiaa EU:n tavoitteiden ajamiseksi kolmansien maiden suuntaan.

Olemme kuitenkin huolestuneita siitä, kuinka vahvasti strategia painottaa Suomen kansallisia ja taloudellisia intressejä ilmaston kustannuksella. Pariisin sopimuksen tavoitteena on rajata maapallon keskilämpötilan vaarallinen nousu 1,5 asteeseen. Jotta näin tapahtuisi, kaikkien sopimusten osapuolten – myös Suomen – tulisi vähentää päästöjään huomattavasti nykyistä enemmän ja nopeammin. Esimerkiksi bioenergiaa, taakanjakosektorin laskentasaäntöjä ja hiilinieluja koskevissa linjausten osalta vaikuttamisstrategia on vähintäänkin ristiriidassa tämän tavoitteen kanssa. Lisäksi ilmastopolitiikassa tulisi pyrkiä eroon joustomekanismien hyödyntämisestä, ei joustojen hyödyntämisen lisäämiseen.

Ilmastonäkökulmasta on kyseenalaista, että Suomi pyrkii vaikuttamaan EU:n maankäyttösektoria koskevaan asetusehdotukseen siten, ettei metsien käytön lisäämisestä ei aiheutuisi laskennallisia päästöjä. Viimeaikaisten tutkimusten mukaan puunkorjuun

lisäyksestä aiheutuva metsien hiilinielun pieneneminen on keskimäärin niin merkittävää, että sen seurauksena kokonaispäästöt ilmakehään käytännössä kasvavat lähivuosikymmenien aikana. Näin siitä huolimatta, että puunkäytöllä voidaan välttää fossiilisten polttoaineiden käytöstä syntyviä päästöjä ja osa hiilestä säilyy pitkäikäisissä puutuotteissa.

Hallituksen tulisi huomioida, että EU:ssa hyväksytyt päästöjen tai ilmastohyötyjen laskentakäytännöt vaikuttavat ilmastopolitiikkaan globaalisti ja toimivat todennäköisesti malleina ja referensseinä myös EU:n ulkopuolisten maiden kehittäessä omaa ilmastopolitiikkaansa. Esimerkiksi metsien hiilinieluja koskevan laskentamenettelyn tulisi olla sovellettavissa yleisesti, eikä niitä tule laatia esimerkiksi suomalaisen metsätalouden oletettujen erityispiirteiden tai kansallisten intressien nojalla. Erityisesti maankäyttöä koskevan **LULUCF-ehdotuksen osalta pitäisi varmistaa, ettei päästöjä voi piilottaa kansallisesti määriteltyjen vertailutasojen taakse**, kuten Suomi nyt yrittää tehdä.

Strategian tavoite turvata bioenergian nollapäästöisyys EU:n päästökaupassa ja sen ulkopuolisella sektorilla on kyseenalainen, sillä bioenergian päästöt ja ilmastovaikutukset vaihtelevat huomattavasti.

- Päästöjen ohella on tärkeää kiinnittää huomiota bioenergian ja -polttoaineiden kestävyteen myös muista näkökulmista, esimerkiksi ottaa huomioon eri bioenergiamuotojen vaikutukset luonnon monimuotoisuudelle. Bioenergian ja -polttoaineiden päästöt pitäisi huomioida myös nieluvaikutuksen osalta, jotta eri liikenteen energiamuodot olisivat samalla viivalla ja tosiasialliset vaikutukset otettaisiin huomioon.

Päästökauppajärjestelmän korjaaminen on hyvä ja tärkeä tavoite. Korostamme kuitenkin, että:

- **Päästökauppajärjestelmän uudistamisen tulee tähdätä ennen kaikkea ilmastopoliittisten ohjausvaikutusten tehostamiseen ja parantamiseen.**

Kauppapolitiikka

EU:n yhteinen Trade for all -kauppapolitiikkastrategia korostaa kauppapolitiikan vastuullisuutta ja avoimuutta. Suomen tulee pyrkiä vaikuttamaan EU:n kauppapolitiikkaan siten, että näiden tärkeiden periaatteiden toteutuminen varmistuu. Tämä tarkoittaa, että Suomi paitsi antaa tukensa EU:n vapaakauppasopimusneuvotteluille myös aktiivisesti vaikuttaa siihen, että EU:n kauppaja investointisopimusten sisältö on johdonmukaista mm. EU:n kehityspolitiikan ja kansainvälisten kestävä kehityksen tavoitteiden kanssa. Neuvotteluprosessien osalta Suomen tulisi määrätietoisesti edistää ja vaatia kauppasopimusneuvotteluiden avoimuutta ja läpinäkyvyyttä. Lisäksi erityisesti EU:n ja kehitysmaiden välisissä kauppasopimusneuvotteluissa on tärkeää turvata neuvotteluosapuolten tasavertaisuus.

Hallituksen vaikuttamisstrategiassa kiinnitetään hyvin vähän huomiota EU:n neuvottelemien vapaakauppasopimusten sisältöön. Kuitenkin kauppasopimukset ovat hyvin laajoja ja vahvoja sopimuksia ja niiden voimaantumisen on monenlaisia yhteiskunnallisia vaikutuksia. Olisikin tärkeää, että **Suomi vaikuttaa EU:n kauppasopimusten sisältöön erityisesti**

ihmisoikeuksien sekä ympäristö- ja ilmastonnäkökohtien turvaamiseksi ja kestävän kehityksen edistämiseksi.

- Suomen tulee vaatia EU:n neuvottelemien kauppasopimusten vaikutusten kattavaa arviointia ympäristö- ja sosiaalisten vaikutusten osalta. Vain tällä tavalla varmistetaan, että vapaakauppasopimusten voimaantulon kokonaisvaikutukset ihmisten hyvinvointiin ovat myönteisiä.
- Kauppasopimuksia neuvoteltaessa Suomen tulee varmistaa, että ne eivät sisällä ristiriitoja suhteessa EU:n omiin ympäristönsuojelua tai kestäväää kehitystä koskeviin linjauksiin. Esimerkiksi strategiassa TTIP-sopimuksen yhteydessä mainittu julkisten hankintojen markkinoiden avaaminen kilpailulle ei saisi vaarantaa EU:n hankintadirektiivin tavoitteita kestävyyskriteereiden huomioimisesta julkisissa hankinnoissa.

Yksi kauppasopimusten sisältöön liittyvä seikka, johon myös Suomen tulisi ottaa aktiivisemmin kantaa, on erillisiin välimiestuomioistuimiin perustuva investointisuoja- ja riitojenratkaisumenettely. Tällainen investointituomioistuin sisältyy moniin EU:n neuvottelemiin kauppasopimuksiin ja se on herättänyt myös runsaasti kritiikkiä.

- Suomen tulisi avata EU:ssa keskustelua tämän kiistanalaisen sijoittajansuoja- ja riitojenratkaisumenettelyn tarkoituksenmukaisuudesta ja aktiivisesti etsiä sille vaihtoehtoja.

Rahoituskehys

Ulkosuhteiden rahoitus kattaa vain 6 prosenttia EU:n budjetista, mutta sillä on kokoonsa nähden merkittävä vaikutus globaalin köyhyden ja eriarvoisuuden vähentämisessä. EU:n tulee sekä monivuotisen rahoituskehityksen tarkistuksessa että uudessa rahoituskehityksessä varmistaa, että se budjetillaan noudattaa niin kansainvälisiä sitoumuksiaan kuin perussopimuksissa määritellyjä tavoitteitaan. Tämä edellyttää muun muassa kehitysyhteistyön rahoituksen asteittaista nostamista, jotta 0,7 prosentin tavoitteeseen bruttokansantulosta päästäisiin vuoteen 2030 mennessä. EU:n tulee pitää kiinni myös **perussopimuksissa määritellyistä kehityspolitiikan päätavoitteistaan: köyhyyden vähentämisestä** (SEUT art. 208) ja **ihmisoikeuksien edistämisestä ja kestävän kehityksen tukemisesta kehitysmaissa** (SEU art. 21(2)(d)).

EU:n ulkosuhteiden rahoituksen tulee lisäksi vastata sekä uudessa globaalistrategiassa että neuvoston vuonna 2015 hyväksymässä ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevassa EU:n toimintaohjelmassa huomioituun kansalaisyhteiskunnan kapenevaan tilaan maailmalla. Kansalaisyhteiskunnan toimintaympäristöä voidaan vahvistaa diplomatian lisäksi tukemalla kansalaisjärjestöjä ja muita paikallisia toimijoita.

Yhdysvaltain presidentti on määräyksellään pannut voimaan Mexico City Policyn (*Global Gag Rule*), joka kieltää yhdysvaltalaisen rahoituksen kansainvälisiltä järjestöiltä, jotka ovat mitenkään tekemisissä abortin kanssa, vaikka abortti olisi kyseisessä maassa laillinen tai vaikka kyseessä olisi vain aborttineuvonta tai lähetteen antaminen toiselle palvelun tuottajalle. **EU:n**

tulisi kanavoidsa jatkossa enemmän rahoitusta seksuaali- ja lisääntymisterveyteen ja -oikeuksiin ja siten omalta osaltaan täyttää Yhdysvaltain jättämää rahoitusvajetta.

Monivuotisen rahoituskehiksen tarkistuksessa pitäisi ulkosuhteiden lisäksi varmistaa, että EU:n käytössä olevat resurssit kohdistuvat myös sisäisissä politiikoissa kestäväen kehityksen toimintaohjelma Agenda 2030:n ja Pariisin ilmastopimukseen toimeenpanemiseen.

- **Suomi kannattaa EU:n kehitysyhteistyöinstrumentin (DCI) ja naapuruuspolitiikan (ENP) alaisten temaattisten ja alueellisten budjettilinjojen vahvistamista** ja pitää huolen, että rahoitus käytetään Lissabonin sopimuksessa määriteltyihin EU:n kehityspolitiikan päätavoitteisiin.
- EU käyttää ulkosuhteiden eri rahoituslinjoja ja instrumentteja laajasti kansalaisyhteiskunnan kapenevan tilan puolustamiseen ja kansalaisyhteiskunnan tukemiseen EU:n globaalistrategian ja EU:n ihmisoikeuksien ja demokratian toimintaohjelman mukaisesti.
- Kestävä kehitys ja Agenda 2030 huomioidaan sekä EU:n nykyisen monivuotisen rahoituskehiksen tarkistuksessa että vuoden 2020 jälkeisen rahoituskehiksen suunnittelussa.

Globaalistrategia

EU:n ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Federica Mogherinin kesäkuussa Eurooppa-neuvostolle esittelemä EU:n uusi globaalistrategia ja ulkoasiainneuvoston päätelmät globaalistrategiasta viittaavat kiitettävästi uusiin kestäväen kehityksen tavoitteisiin. Kehys haluaa kuitenkin muistuttaa, että EU-maat ovat sitoutuneet kestäväen kehityksen toimintaohjelmaan, Agenda 2030:een, kokonaisuudessaan. Agenda 2030:n keskeiset periaatteet mainitaan toimintaohjelman johdannossa, ei kestäväen kehityksen tavoitteissa. Näitä keskeisiä periaatteita ovat esimerkiksi, että ketään ei jätetä kehityksestä jälkeen (leave no-one behind), planetaaristen rajojen kunnioittaminen, sekä kestäväen kehityksen eri ulottuvuuksien tasapainoinen huomioiminen. Suomen on siksi edistettävä, että EU:n globaali toiminta on linjassa koko Agenda 2030:n, ei vain kestäväen kehityksen tavoitteiden kanssa.

Kehys pitää hyvänä sitä, että globaalistrategiassa todetaan uusien kestäväen kehityksen tavoitteiden kannustavan meitä laajentamaan politiikkajohdonmukaisuuden periaatetta uusille politiikanaloille. Pidämme kuitenkin huolestuttavana sitä, että strategiassa mainitaan tarve tehdä kehityspolitiikasta joustavampaa, ja että sen tulisi olla paremmin linjassa EU:n strategisten tavoitteiden kanssa. Kehys muistuttaa, että Lissabonin sopimuksessa määritelty EU:n kehityspolitiikan päätavoite on köyhyyden vähentäminen ja lopulta sen poistaminen. Lisäksi EU ja sen jäsenmaat ovat Lissabonin sopimuksessa sitoutuneet harjoittamaan politiikkaa, joka ei ole ristiriidassa globaalin kehityksen ja köyhyyden vähentämisen kanssa. **EU:n kehityspolitiikan ohjauksen on tultava EU:n kehityspolitiikan päätavoitteesta, eikä kehityspolitiikkaa saa alistaa EU:n turvallisuuteen tai muuttoliikkeeseen liittyvien lyhytjänteisten tavoitteiden edistämiseksi.**

- Suomi pitää esillä Agenda 2030:n toimintaohjelman kokonaisuutta ja sen johdannossa mainittujen periaatteiden tärkeyttä EU:n globaalistrategian toimeenpanossa.
- Ulkoasiainministeriö jatkaa keskustelua ja tiedonvälittämistä EU:n globaalistrategiasta ja sen toimeenpanosta Suomessa.

Kehityspolitiikka

Euroopan unionin kehityspolitiikka on muutoksen keskellä. EU-jäsenmaiden ja parlamentin vastaus komission ehdotukseen uudesta kehityspoliittisesta konsensuksesta kertoo paljon EU:n kunnianhimosta kestäväen kehityksen edistämiseksi ja kansainvälisten sopimusten noudattamisessa.

Kehys toivoo, että EU ja sen jäsenmaat, Suomi mukaan lukien, osoittavat rohkeutta katsoa eteenpäin ja viedä maailmaa aidosti kestävämpään ja oikeudenmukaisempaan suuntaan. Uusi kehityspoliittinen konsensus on tärkeä signaali siitä, että EU näkee kestäväen kehityksen Agenda 2030:n osana kehityspolitiikkaansa. Samalla on tärkeä pitää mielessä, että EU:n tulee tuoda Agenda 2030 myös muihin politiikkoihinsa. Tämän takia on erityisen tärkeää, että **kestävää kehitystä tukeva politiikkajohdonmukaisuus sisällytetään konsensukseen** komission ehdotusta voimakkaammin.

Valtioneuvoston EU-vaikuttamisstrategiassa luetellut tavoitteet ovat perusteltuja, etenkin seksuaali- ja lisääntymisterveyden puolustamista Maltan puheenjohtajuuskaudella, mutta ne eivät kata kaikkia Suomen kehityspolitiikan painopisteitä. Johdonmukaisuuden lisäksi **Suomen tulee pitää huolta, että EU:n uudessa konsensuksessa vahvistetaan kansalaisyhteiskunnan roolia ja että siihen lisätään globaalikasvatus ja kehitysviestintä.**